

VADKERTI HARANGOK

AZ ÉRSEKVADKERTI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

XXXIV. ÉVFOLYAM 9. SZÁM 2025. SZEPTEMBER (SZENT MIHÁLY HAVA)

Köszöntünk Mária, Rózsafüzér Királynéja!

Október hónapban a boldogságos Szűz Máriára, Rózsafüzér Királynéjára emlékezik a hívő ember. Az Egyház a rózsafüzérnek mindig hatékonyságot tulajdonított. Az egyház történelméből tudjuk, hogy olyan pillanatokban, amikor az egész kereszténység effektíve nagy veszedelembbe került, a rózsafüzér erejének köszönhatték a megmenekülést.

Mi is a rózsafüzér? Az evangélium lényege, esszenciája. Krisztus életének legfontosabb eseményeihez vezet el bennünket. A rózsafüzéren (rég elnevezéssel: az olvasón) keresztül átgondoljuk (belelegezzük) Krisztus titkát, misztériumát. A rózsafüzér a szemlélődés kiváló, királyi ösvénye, Mária útja. Mária ismerte legjobban Krisztus titkát. Szívük egybeforrt: Jézusé és Máriáé. Az a lélek, aki Máriát, a Szűzanyát szereti, nem veszhet el. Mária útján jutunk el Jézus titkához. De Jézust szemlélve Mária segítségével jutunk el az üdvösségünk beteljesüléséig: a mennyországba. Ezért nagy lelki eszközünk, energiaforrásunk, szellemi-, lelki fegyverünk a rózsafüzér, a szentolvasó. Ezt felismerte Guzmán szent Domonkos a katolikus keresztény hit védelme küzdelmében. A béke ügyében is hasznos eszközünk a rózsafüzér. Medjugorjében is gyakran imádkozzák, különösen a fiatalok is. A Szűzanya segít Krisztus és az egyház hitét jobban elmélyíteni, megélni és továbbadni.

Szent Jakab apostol az ő levelében ír a hitből fakadt imádságról, gyógyulásról, tiszta szívek

örömről. A hit imája gyógyítja a beteg, sebzett, elsötétült emberi lelkeket. Naggyá, erőssé, szépekké teszi őket. Az imádkozó ember maga körül másokra is kegyelmet esd ki. Az imából lelki tavasz virul. Mint mikor szárazság idején öntözzük kertünket, a virágot: az ima ilyen frissítő, hogy a lelkek éljenek. Ezért ajánlja a Boldogságos Szent Szűz Domonkosnak a hívők imáját (oratio fidelium) a beteg 13. századnak meggyógyítására. Azért ajánlja Bernadettnek a 19. század hitetlenségének enyhítésére. Ezért ajánlja XIII. Leo, Szent II. János Pál Rosarium Virginis Mariae c. apostoli levelében, a Szent Olvasóról. Tanítása alapján az Egyház kezünkbe ad néhány lehetséges modellt, melyek számos szentírási- és ima-változatot tartalmaznak a különböző rózsafüzér-titkokhoz, hogy a rózsafüzér imádságunk minél biblikusabb, élettelibb legyen. A rózsafüzér ima egyszerűsége ellenére olyan mélységeket és változatosságokat hordoz, hogy akár minden egyes imádságunk lehet más és más: a szentírási részek, imák, elmélkedések bőséges választékának köszönjük ezt!

Például ilyen javaslatokat tesz a pápa: A Miatyánk elkezdése előtt mondjuk be a titkot. Olvasunk fel néhány mondatot, szentírási gondolatot a titokról. Különösen hív a pápa: szemléljük lelkünkben az eseményt! Azaz: képzeljük el azt, ami a titokban történik! Például: Lássuk Máriát, amint igent mond Isten meghívására, s a Lélek eltölti őt. És lélekben borul-

junk le a titok előtt! A végtelen Ige = Isten testet ölt egy emberben. S közben fölmerül bennem a kérdés: mit mond ez számomra. Hogyan élem ezt a titkot meg a hétköznapi életben, a munkahelyen, a családban...?

De! Amint már VI. Pál is biztatott, II. János Pál is javasolja, hogy Jézus neve után minden üdvözlésben (is) mondjuk ki (újra) a titkot is. Ez jobban „kifejezi a Krisztusba vetett hitet”, a Jézus-központúságot.

Hasonlóképpen a pápák egész sora adja a hívők kezébe a Szent Rózsafüzért. Az olvasó alkalmas arra, hogy a hitnek imája legyen. Szerény, alázatos, igénytelen eszköz. Meglátszik rajta, hogy semmi sincs rajta látszathoz, világias külső, felszínes csillogásokból, magamutogatásból. Ha van valami rajta, ez Isten ereje. Ahogy szent Pál mondja, a görögök bölcsességet követelnek, a zsidók csodákat, mi azonban a megfeszített Krisztust hirdetjük! Aki a görögöknek oktalanság, a zsidóknak botrány, nekünk hívőknek azonban Isten ereje és bölcsessége! A hit imája ezért az olvasó!

A hit imájának van még egy másik előnye is. Erő van ebben az imában, amely nemcsak láttat észszel és hittel (amikor a Boldogságos Szűzre tekintünk, aki elvezet bennünket az Olvasó Titkait Szemlélve az Úr Jézus Élete Titkaiba), hanem a szívvel is. Az ima a szívet „melegíti” lelkesíti, erősíti, ösztönzi. A szívet minden jóra ráveszi, vagyis a hit imája: az

(Folytatás a(z) 2. oldalon)

(Folytatás a(z) 1. oldalról)

erény iskolája.

Rousseau mondja, hogy az emberek mindig olyanok lesznek, mint anyáik. Az ars-i plébános életében olvassuk, hogy az édesanya formálja az embert (= neveli, formatio = jóra alakítás). Az édesanyának érzelmei, gondolatai az ő tejével átszívárognak a gyermekekbe, akiket táplál. Katolikus szentjeink elsősorban az Isten anyjának gyermekei. A Boldogságos Szűz iránt való szeretet fog minket az Isten gyermekeivé és hőseivé nevelni.

Meg vagyunk győződve, ha az olvasót jól fogjuk mondani: szívvel-lélekkel, szívből, odafigyelve, a szív imájával, lelki szemünk előtt legyen az éppen aktuális átelmélkedendő, szemlélendő titok, mint kép (ikon), és az imádság alázatos lelkülete szállja meg, hatja át lelkünket, ha az egyház szándéka szerint helyesen végezzük, behatolunk a misztérium mélységébe, akkor a mi imádságunk az Úr Jézus előtt kedves lesz, nekünk pedig édes és szívből jövő valóban. Az ember megnyugtató, édes örömet talál az egyszerű rózsafüzér imában és

alázatot. Biztosít az Úr Jézus kö-zelségéről és a szent Szűz segítségéről. Úgy érezzük, miközben imádkozunk, hogy Mária szeme pihen rajtunk és mintha lelkem előtt elvonulnának a titkok. Mint-ha nemcsak a szűz alakja, szemé-lye, hanem erényei is lelkembe „nyomódnának”, (fény) képeződnének. Amikor az ember úgy imádkozik, és a Szent Szűz szeretetével is töltkezik, vajon lemaradhat-e akkor az Isten kegyelme és áldása? Nem Tehát: Imádkozzatok, Testvérek!

Kovács József atya

XIV. Leó pápa szentté avatta Carlo Acutist és Pier Giorgio Frassatit

COPYRIGHT © VATICAN MEDIA

XIV. Leó pápa homíliája:

Kedves testvéreim!

Az olvasmányban egy kérdést hallottunk: „[Uram,] ki ismerte föl valaha is akaratomat, ha te nem adtál neki bölcsességet, és nem küldted el neki a magasból szent lelkedet?” (Bölcs 9,17). Ezt a két fiatal boldognak, Pier Giorgio Frassatinak és Carlo Acutisnak a szentté avatása után hallottuk, és ez gondviselészerű. Ezt a kérdést ugyanis a Bölcsesség könyve egy hozzájuk hasonló fiatalembernek, Salamon királynak az ajkára adja, aki – apja, Dávid halála után – tudatára ébredt, mennyi mindennel rendelkezik: hatalommal, gazdagsággal, egészséggel, fiatalsággal, szépséggel, országgal. De éppen ez a nagy bőség ébresztett fel egy kérdés a szívében: „Mit kell ten-

nem, hogy semmi se vesszen el?” És rájött, hogy csak akkor kap választ, ha még nagyobb ajándékot kér Istentől: az ő Bölcsességét, hogy megismerje az ő terveit és hűségesen ragaszkodjon hozzájuk. Megértette ugyanis, hogy csak így találhatja meg minden a maga

helyét az Úr nagy tervében. Igen, mert életünk legnagyobb kockázata az, ha azt Isten tervén kívül tékozoljuk el.

Az evangéliumban Jézus is egy tervről beszél nekünk, olyan tervről, amelyhez mindvégig hűnek kell lennünk. Azt mondja: „Aki nem hordozza keresztyét, és nem így követ, nem lehet az én tanítványom” (Lk 14,27); és később: „Mindaz, aki közületek nem mond le mindarról, amije van, nem lehet az én tanítványom” (Lk 14,33). Arra hív tehát bennünket, hogy habozás nélkül vessük bele magunkat az általa felkínált kalandba, azzal az értelemmel és erővel, amely az ő Lelkéből fakad, és amelyet olyan mértékben tudunk elfogadni, amilyen mértékben levetközzük önmagunkat, megválunk azoktól

a dolgoktól és elgondolásoktól, amelyekhez ragaszkodunk, hogy az ő szavára figyeljünk.

Az évszázadok során sok fiatalnak kellett szembenéznie életében ezzel a választással. Gondoljunk csak Assisi Szent Ferencre: Salamonhoz hasonlóan ő is fiatal és gazdag volt, dicsőségre és hírnévre szomjazott. Ezért indult el a háborúba, remélve, hogy „lovaggá” avatják, és kitüntetésekkel halmozzák el. De útközben megjelent neki Jézus, és elgondolkodtatta arról, mit is tesz. Magába szállt, és egy egyszerű kérdést tett fel Istennek: „Uram, mit akarsz, mit tegyek?” [1] És onnantól, mindent előről kezdve, egy másik történetet kezdett el írni: az életszent-ség csodálatos történetét, melyet mindannyian ismerünk: mindentől megvált, hogy az Urat kövesse (vö. Lk 14,33), szegénységben élt, s apja aranya, ezüstje és drága ruhái helyett a testvérei, különösen a leggyengébbek és legkisebbek iránti szeretetet választotta.

És még hány szentet, szent férfit és nőt említhetnénk! Néha kiemelkedő személyiségként ábrázoljuk őket, elfelejtve, hogy számukra minden akkor kezdő-

(Folytatás a(z) 3. oldalon)

(Folytatás a(z) 2. oldalról)

dött, amikor még fiatalon igent mondtak Istennek, és teljesen átadták magukat neki, semmit sem tartva meg maguknak. Szent Ágoston – ezzel kapcsolatban – elmeséli, hogy amikor életét „rettentően kuszált és összegubancolózott csomótömegnek” érezte, egy hang – lelke mélyén – azt mondta neki: „Téged akarlak.” [2] És így Isten új irányt, új utat, új logikát adott neki, melyet követve semmi sem veszett el létéből.

Ebben az összefüggésben tekintünk ma Szent Pier Giorgio Frassati és Szent Carlo Acutis alakjára: egyik egy 20. század eleji fiatalember, másik egy napjainkban élt kamasz, mindketten szerelmesek Jézusba, és készek mindezt odaadni érte.

Pier Giorgio az iskolában és az egyházi csoportokban – Katolikus Akció, Szent Vince Konferenciák, Olasz Katolikus Egyetemi Szövetség (FUCI), domonkos harmadrend – találkozott az Úrral, s életörömeivel, imádságosan, barátságban és szeretetben élt keresztény életével tett tanúságot róla.

Barátai, amikor látták, hogy szegényeknek szánt holmikkal teli szekerekkel járja Torino utcáit, a „Frassati Szállítási Vállalat” nevet adták neki!

Pier Giorgio élete ma is fényt jelent a világi hívők lelki-sége számára. Számára a hit nem magánjellegű áhítat volt: az evangélium erejétől és az egyházi egyesületekhez való tartozástól vezérelve nagylelkűen, elkötelezetten dolgozott a társadalomban, hozzájárult a politikai élethez, és lelkesen szentelte magát a szegények szolgálatának. Carlo pedig a családban találkozott Jézussal, szüleinek, Andreának [András] és Antoniának köszönhetően – akik ma itt vannak

két testvérével, Francescával és Michelével –, majd az iskolában, ő is, és különösen a szentségekben, a plébániai közösségben kiszolgáltatót és ünnepezt szentségekben. Úgy nőtt fel, hogy gyermek- és kamaszkorában az imádságot, a sportot, a tanulást és a tevékeny szeretetet természetes módon összekapcsolta mindennapjaiban.

Pier Giorgio és Carlo is egyszerű, mindenki számára elérhető eszközökkel gyakorolta az Isten és a testvérek iránti szeretetet: mindennapi szentmisé-

vel, imádsággal, különösen szentségimárással.

Carlo azt mondta: „A napon leburnulsz, az Oltáriszentség előtt viszont szentté válsz!” Vagy a következőt: „A szomorúság az, amikor saját magunkat nézzük, a boldogság viszont az, amikor Isten felé fordítjuk tekintetünket. A megtérés nem más, mint tekintetünk letről felfelé fordítása, elegendő a szem egyszerű mozgatása.” Egy másik lényeges dolog volt számukra a gyakori gyónás. Carlo azt írta: „Az egyetlen dolog, amitől igazán félnünk kell, a bűn”; és csodálkozott, hogy – ezek szintén az ő szavai – az emberek annyira aggódnak testük szépségéért, de nem törődnek lelkük szépségével”.

Végül mindketten nagyon tisztelték a szenteket és Szűz Máriát, és nagylelkűen gyakorolták a jótékony szeretetet. Pier Giorgio azt mondta: „A szegé-

nyek és betegek körül olyan fényt látok, amilyen nekünk nincs.” [3] A tevékeny szeretetet „vallásunk alapjának” nevezte, és Carlóhoz hasonlóan mindegyik apró, gyakran rejtett, konkrét tettekkel gyakorolta, megélve azt, amit Ferenc pápa „a »szomszédban élők« élet-szentségének” nevezett (*Gaudete et exsultate* apostoli buzdítás, 7).

Amikor lesújtott rájuk a betegség, és derékba törte életüket, ez sem akadályozta meg őket abban, hogy szeressenek, hogy felajánlják magukat Istennek, hogy áldják őt, és imádkozzanak hozzá magukért és mindenkiért.

Egyszer Pier Giorgio azt mondta: „A halálom napja lesz életem legszébb napja”; [4] és utolsó fényképére – melyen a Val di Lanzo egyik hegyére mászik, arccal a cél felé fordulva – azt írta: „Felfelé.” [5] Carlo pedig – még fiatalabb korában – szerette azt mondani, hogy a mennyország mindig vár ránk, és hogy a holnapot szeretni annyit jelent, mint ma önmagunk legjavát adni.

Testvéreim,

Szent Pier Giorgio Frassati és Szent Carlo Acutis mindannyiunk, különösen a fiatalok számára felhívás arra, hogy ne tékozzunk el az életet, hanem irányítsuk felfelé, és tegyük mesetermüvé.

Szavaikkal bátorítanak bennünket: „Nem én, hanem Isten” – mondta Carlo. Pier Giorgio pedig: „Ha minden cselekedeted középpontjában Isten áll, akkor célba érsz.” Ez az ő életszentségük egyszerű, de győztes szabálya. És az a tanúságtétel is, amelyet követnünk kell, hogy teljes mélységében élvezzük az életet, és hogy találkozzunk az Úrral a menny ünnepén.

Fordította: Tózsér Endre SP

Fotó: Vatican Media

Erdő Péter bíboros, prímás homíliája Bódi Mária Magdolna boldoggá avatásán Veszprémben

Excellenciás Apostoli Nuncius Úr! Érsek és Püspök Urak! Kedves Paptestvérek, Szerzetes-testvérek és Nővérek! Krisztusban Kedves Testvérek!

1. Szüzet emelt ma oltárra az Egyház: érintetlenségét kövessük! Vértanút avattunk boldoggá: ajánljuk fel a magunk áldozatát! Bódi Mária Magdolna szűz és vértanú 24 éves sem volt, amikor életét áldozta a hitért és a tisztaságért.

Vértanúsága nem váratlan szerencsétlenség volt, hanem egy elkötelezett fiatal élet megkoronázása.

Igaz, hogy nehéz környezetben látta meg a napvilágot. Igaz, hogy a háború idején sokan szenvedtek és meghaltak, de az ő esetében ez mégsem csupán a sors csapása volt, hanem egy mély, elkötelezett, katolikus vallásosság megkoronázása.

2. Magdi apostoli lelkülete már iskolás korában jelentkezett.

Szeretett volna fegyelmet tartani az osztályban. Néha játék közben még hitvitákat is rendeztek osztálytársaival, ahol mindenki a saját vallását védte. Ő mindig a katolikus csoport vezetője volt. Szívében ott élt az apostoli lelkület. 1941 nyarán a péceli lelki-gyakorlatos házban végezte első zárt lelkigyakorlatát. Az Actio Catholica számára képeztek világi apostolokat. Magdi szeretett volna szerzetes lenni, de nem vették fel, mert szülei nem éltek házasságban. Világi apostolként viszont megérezte a kegyelem erejét. Lelkesedett, kutatott. A Katolikus Dolgozó Lányok Országos Szövetsége ebben az időben keresett vezetőképzésre rátermett munkáslányokat. Magdi

Fűzfő-Gyártelepen dolgozott. Nagy örömmel vett részt ezen a képzésen.

Hivatásának tekintette, hogy dolgozó lányként neki kell Krisztushoz vezetni a többi munkásokat.

Ugyanakkor szorongó szívvel látta családja helyzetét. Édesapja sohasem kapott vallásos nevelést, azt sem tudta, milyen vallású. Magdi viszont imádkozott és áldozatokat ajánlott fel az egész családjáért. Nem csupán apostoli lendületet érzett, hanem

ne káromkodjon többet. Másokat rávezetett, hogy kérjék bátran a szentek közbenjáró segítségét. Ismét másoknak sokszor kölcsönadta cipőjét, kabátját, hogy el tudjanak menni szentmisére.

3. Mint a szentek közül so- kan, ő is megérezte, hogy milyen sors vár rá. Egy lelkigyakorlat után barátnőjével beszélgettek arról, hogy szentek lesznek. Később pedig egy lelki beszámoló- jában azt mondta: „A halálra vezető körülményeket siettetni vagy előidézni nem szabad!” „A

keresztény embernek a halál elől menekülnie kell mindaddig, amíg választás elé nem kerül: a bűn és a halál között. De ha választásra kerül a sor, gondolkodás nélkül a halált választja. Ez a vértanú.” Egy imádkozó közösségben azt is hozzátette: „meglátjátok, én fogok elsőnek

meghalni közülünk.”

1944 végére a harcok zaja egyre közelebből hallatszott, gyakoribbá váltak a légiriadók – a front Litér felé közeledett. A szovjet csapatok végül 1945. március 23-án érkeztek meg a településre, amelynek közössége a háború hosszú éve alatt óriási veszteségeket szenvedett, sok litéri férfi soha nem tért haza a harcmezőről. Aznap délután Magdi néhány asszonnyal és gyerekekkel együtt a helyi kastély udvarán kialakított óvóhely lejárataánál tartózkodott, amikor két fegyveres szovjet katona támadt rájuk.

Egyikük a bunkerbe küldte Magdit, aki tudta, mi vár rá, so-

(Folytatás a(z) 5. oldalon)

(Folytatás a(z) 4. oldalról)

kat hallott a katonák által elkövetett erőszakról. Tisztaságát védelmezve a zsebében tartott kisollóval megszúrta a katonát, és menekülni próbált, közben a többi asszonyt figyelmeztette a veszélyre. Pár pillanattal később a Magdira támadó katona megjelent az udvaron, és azonnal lőtt – a beszámolók szerint hat golyó fúródott a lány testébe. Az első lövés után Magdi megállt, a második lövésnél karjait az ég felé tárta, majd összezárt ezekkel a szavakkal: „Uram, Királyom! Végy magadhoz!”

4. Bódi Magdi

nem csak a tisztaságát védte, hanem Krisztus iránti hűségéből és szeretetből adta életét. Mindhalálig megtartotta fogadalmát.

Áldozata közvetlen hatással is volt környezetére. A többieket elkerülte a halálos veszedelem. Családtagjai életébe pedig beköltözött a hit és a szeretet. Szülei rendezték házasságukat. Az őt ismerők között pedig elterjedt

vértanúságának és életszentségének híre. Ezért már az 1945-ös év során elkezdték gyűjteni az adatokat, a tanúságokat. Halála után szinte rögtön csodálatos imameghallgatások kezdődtek.

5. Az Egyház Bódi Mária Magdolnát ma hivatalosan is a boldogok sorába iktatta. Azért tettük ezt, hogy példáját kövesük, és közbenjárását bizalommal kérjük. Bódi Mária Magdolna a tisztaság vértanúja volt. Manapság tisztaságról beszélni bátorságot kíván. Tisztaságra vállalkozni pedig nem valamiféle extrém teljesítmény, hanem a Krisztus iránti személyes szeretet nagy elhatározása. Mindenki a maga állapota szerint hivatást kapott a tisztaságra. A házastársak a hűségre, a fiatalok a fegyelmezett előkészületre életük nagy döntése előtt, akik pedig a cölibátust, a szüzességet vállalták, hivatást kaptak a Krisztus iránti teljes odaadásra és az emberek teljes szívvel való szolgálatára. Bármilyen nehéz is mai világunkban vallani és követni ezt az eszményt, az isteni kegye-

lem csodákat képes alakítani az ember életéből.

Egy-egy igaz és szent ember lelki központja és támasza lehet egész közösségeknek. Irányt mutathat életében és halála után.

Boldog Bódi Mária Magdolnával elmondhatjuk, amit Szent Ambrus püspök írt Szent Ágnes vértanúságáról: „Már az is méltánytalanság a Jegyessel szemben, ha más jövődöbelire várunk. Azé leszek, aki már előbb engem választott.” „Csak láttad volna, hogyan remegett a hóhér, mintha ő lett volna az áldozat! Reszketett a keze és belesápadt az arca annak a másik életnek az elvesztésébe, pedig ez a leány nem féltette a saját életét. Látjátok, ebben az egy áldozatban két vértanúság van: a tisztaságé és a hité. Szűz maradt és a vértanúságot is elnyerte.”

Boldog Bódi Mária Magdolna szűz és vértanú, könyörögi érettünk! Ámen.

Fotó: Lambert Attila,

Merényi Zita

Vámossy Erzsébet/Magyar Kurír

Mire tanít Magdi?

Ifjúsági találkozó a boldoggá avatás vigíliáján Veszprémben

Udvardy György veszprémi érsek házigazdaként köszöntötte a fiatalokat. „Mit gondoltok a boldogságról?” – kérdezte a fiatalokat. Ennek átgondolására hívott a főpásztor.

„Szeretnénk mindannyian boldogok lenni, ti is, én is. Ez vezet bennünket. Tanulni akarjuk, hogyan lehetünk boldogok. A boldogságot pedig ünnepelni kell. Erre hív Egyházunk, és abban segít, hogy felmutasson példákat, akik megtalálták a boldogság útját.

Magdi élete a külső szemlélő számára nem lehetett boldog, hiszen semmi sem sikerült neki. Élete nehéz volt, mégis boldog volt; tele volt erővel, dinamizmussal, és meghozott meghatározó döntéseket. Élete biztosíték számunkra, bátran kérhetjük a boldoggá avatása kapcsán, hogy adjon erőt, bátorságot. 1943-ban végzett lelkigyakorlata során azt kérte

Istentől: szeretné, ha élete fiatalon érne véget, és ez a fiataloknak segítsen közelebb jutni Jézushoz.

Magdi értünk adta életét, hogy mi boldogok tudjunk lenni, erősítsük egymásban a boldogság utáni vágyat!”

Michael Wallace Banach érsek, magyarországi apostoli nuncius XIV. Leó pápa nevében köszöntötte a fiatalokat. Beszédét angolul mondta; szavait Kulcsár Dávid tolmácsolta. Azt fogalmazta meg a fiataloknak: „Az Úrnak ma is szüksége van rátok, személyesen hív benneteket ma: téged, téged és téged, mint egykor Bódi Mária Magdolnát.”

Elcsendesedésre hívott abban a térben, az arénában, amely általában tele van zajjal, a szurkolók, zenekarok hangja tölti be. „Ma este ti is énekelni, lelkendezni, tapsolni fogtok, de találjátok percekét az elcsen-

desedésre, amikor a szívetekbe néztek, és elmondjátok Jézusnak, hogy szeretnétek befogadni a jelenlétét.”

A nuncius arra buzdította a fiatalokat, hogy tekintsenek Jézusra mint „csapatkapitányra”, aki arra hív, hogy az ő csapatában játsszunk. Ehhez azonban edzeni kell: beszélni Jézussal imádságban, bátornak lenni a hitvallásban, és szeretettel fordulni mások felé. „Hallgatsz a csapatkapitányra? Imádkozol? Beszélsz Jézussal? – tette fel a kérdést. – Beszélj folyamatosan vele, a jó és nehéz pillanatokban, amikor jót cselekszel, és amikor rosszat.”

Hangsúlyozta: „Ti vagytok a változás főszereplői, a jövő a ti kezetekben van. Ti magatok is átalakulásban vagytok.

Mondjátok igent Jézusnak, és építsetek közösséget, Egyházat, jobb

(Folytatás a(z) 6. oldalon)

(Folytatás a(z) 5. oldalról)

társadalmat, hiszen fiatal szívetek egy jobb világot akar építeni.

Legyetek Krisztus igazi atléái, akik szívből és lendülettel építik a világot, igazságosabbá és testvériessebbé téve azt.”

„Ne fogadjátok el, hogy a vallásos emberek unalmas, otthon ülő típusok, akik nem túl érdekesek.” A nuncius felhívta a figyelmet arra, hogy az aréna – akárcsak az élet – mindig átalakul. A keresztény élet nem a biztonságról szól, hanem a kalandról: a hit, az igazság, az önátadás nagy kalandjáról. „Találd meg a küldetésedet, és kövesd azt! Légy kalandor ahelyett, hogy aggodalmaskodnál! Találd meg a küldetésedet! Akkor tudod meg, ki vagy valójában, ha felfedezed és követed azt a hivatást, amelyre Isten hív. Ez kaland, nem biztonsági játék.”

Végül így bátorított: „Ne féljete a változástól, ne féljete a csendtől, és ne féljete Jézustól, a kalandtól, amelyet Jézus kínál! Mert ti a keresztény hit nagy kalandjára vagytok meghívva, arra, hogy minél inkább hasonlónak váljatok Istenhez. A legfontosabb: ne féljete! Ő nem kényelmet, hanem igazi, örömteli és bátor életet ad – pont olyat, amire egy fiatal szív vágyik.”

Erdő Péter bíboros elmondta: Bódi Mária Magdolna boldoggáavattási eljárásának hivatalos újraindításakor „ahogy megismertük életét, egyre inkább a hatása alá kerültünk. Atézertük, hogy ő egyike azoknak, akik az egész magyar Egyház számára erőforrást jelentenek, akinek emléke egyesíteni tud bennünket, magyar katolikusokat” – mutatott rá arra, hogy a közös emlékezet tesz néppé egy sokaságot. Kifejtette: mi, keresztények, „kétmilliárdnyian a világon, Jézusra emlékezünk. Ő a közös emlékün, élete, halála, feltámadása és amit ránk hagyott, hogy éljük vele az Eucharisziát”.

Az emlékezet kiterjed azokra a nemzedékekre, melyek már nincsenek köztünk, kiváltképp azokra, akik Jézus igazi követőiként különleges emléket hagytak hátra. Így volt ez Bódi Magdi esetében is: az emberek elkezdtek gyűjteni azokat az emléke-

ket, amelyeket ő hagyott ránk. Jött az az idő, amikor erről nem lehetett nyilvánosan beszélni, de az emlék újra és újra előtört.

Az örök emlékezet őrzi az igazi ember életét. Istenben van ez az örök emlékezet, közösségben és szeretetben őrződik meg.

Ha követjük a boldogok és szentek példáját, mi is eljuthatunk a boldogító szinelátásra. „Fontos, hogy új meg új szenteket avassunk” – mondta a bíboros.

Bátorított: „Magdi emblémájában egy biciklit látunk. Magdi közel van életünkhöz. Azt kell megértenünk, hogy a Krisztushoz való személyes ragaszkodás teszi az ember életét szentté, ez teheti a mi életünket is szentté.” Az Egyház a boldoggá

mindannyiunk számára követhető.

Laposa Norbert, Balatonfüzfő plébánosa a Balakatról (Balatoni Katolikus Találkozó – *a szerk.*), a folyamatos, 50 órás szentségimádás hétvégéről beszélt. Ezeken 100–150 egyetemista vesz részt abban a füzfői Jézus Szíve templomban, ahol Magdi életfelajánlását tette. A plébános elmondta: az ő életéből kimaradtak az ifjúsági találkozók, de éppen a fiatalok jelenléte a plébániáján tanította meg arra, hogy az el- és bezárkózás a legrosszabb, amit tehet. „Nyitni kezdtem. Ti nyitottátok meg bezárkózó szívemet. Magdi, akinek kezdetben támogatását kértem, nem maradt adósom. Ti is kérjétek őt, és vegyétek észre segítségét!”

Török Teodóra résztvevőként kezdte a Balakatot; eleinte távolságot tartott, de ma már szervező. „Nagy hatással van az életemre” – mutatott rá, hogy a Balatoni Katolikus Találkozó révén megismert Bódi Mária Magdi segítette neki abban, hogy Istent szolgálva akarja élni életét.

„Érezhető jelenlétével vezetett rá, hogy mások örömeiben tudjam megtalálni Istenhez kapcsolódásomat. Magdi arra tanít, hogy másokért éljünk. Szébbé tette az életemet, mert általa közel kerültem Istenhez.”

„Magdi üzenetét szeretném átadni” – kezdte tanítását Fábry Kornél esztergom-budapesti segédpüspök. Ezt Magdi nevének kezdőbetűihez kapcsolta, majd így adott útmutatót a szentségimádáshoz is.

M – merészség a hitben.

Magdi kész volt megvallani hitét akkor is, amikor nem volt könnyű. Nektek is lehet kínos bevallani, hogy templomba jártok. Továbbá bátorságot igényel, ha hiszünk valakinek, mert az feltételezi a bizalmat. Magdi merészségét az jelentette, hogy feltétlenül bízott Jézusban.

A – alázat Isten előtt.

Magdi nem magát akarta megvalósítani, hanem Krisztus akaratát élni. Ehhez kell az önismeret. Az az ember önazonos, aki tudja, mik az erősségei, gyengeségei. Kell a tudatosság, mert nem engedi, hogy sodorja az élet. Magdi tudatosan képezte a társait, vitte őket a templomba, a segítő

(Folytatás a(z) 7. oldalon)

(Folytatás a(z) 6. oldalról)

szolgálatra.

G – Gondviselésbe vetett bizalom.

Magdi élete tele volt bizonytalansággal. A szentségimádásban lehetőséget ad megtanulni, milyen, ha elengedjük a kontrollt. Iskola, párválasztás, mi lesz a jövőben? – a nyugtalanító kérdések terhét a szentségimádásban letehetjük az Úr elé.

D – derű.

Magdi mosolya mindent elárul, abból a belső békéből fakad, amelyet az Istennel való kapcsolatban élt meg. Élete nem volt gondtalan, de derűvel fogadta a nehézségeket is.

Az ember követ és követhet el hibákat, Isten így is örömet leli bennünk – mutatott rá a püspök.

I – istenkapcsolat.

Az Istenhez tartozás olyan identitást ad, amely minden nehézségben segíteni tud. A világ címkét aggat ránk, lehetünk gúnyolódás tárgyai. Az a fontos, amit Isten mond: „Hozzám tartozol, az enyém vagy.” Ez megvéd. Ez ad identitást. Nem a többieknek kell megfelelnem, hanem az Istenhez tartozást kell jól megélnem. Ez volt Magdi életének is az alapja.

Fotó: Lambert Attila
Trauttwein Éva/Magyar Kurír

Érsekvadkertről egy 50 fős autóbusszal vettünk részt Veszprémben a boldoggá avatási szentmisén. A szentmisét követően ellátogattunk Litérre, Bódi Mária Magdolna sírjához és arra a helyre, ahol vértanú halált halt. A sírjánál éppen találkoztunk azzal a fiatalemberrel, aki részt vett Magdi sírjának exhumálásánál. Óvári Péter lelkesen osztotta meg számunkra az ott átélt élményeit! Köszönjük neki a találkozást!

Egyházközségi hírek

Október hónapban a rózsafüzér imádsággal köszöntjük a Szűzanyát. A rózsafüzért közösen hétfőn, kedden és szerdán este fél 6-kor a Kálvária-Kápolnában, csütörtökön, pénteken és szombaton este fél 6-kor a szentmise előtt a templomban, vasárnaponként pedig a fél 10-es szentmise előtt 9 órától imádkozzuk. Szerdai napokon a rózsafüzért követően a Kálvária-Kápolnában mutatjuk be a szentmisét is, ezért október hónapban szerdán reggelenként a temp-

lomban nem lesz szentmise.

Október 3-án lesz a hónap első pénteki napja, délelőtt a szokott rendszerint felkeresük otthonukban szentségekkel az idős- beteg Testvéreket.

Október 5-én vasárnap autóbusszos egyházközségi zárandoklatot szervezünk Mátraverebély-Szentkútra a Magyarok Nagyasszonya búcsúra. Jelentkezni a sekrestyében lehet. Útiköltség: 4500 Ft. Az autóbussz reggel 8 órakor fog indulni a templom elől.

Október 7-én, kedden Rózsafüzér királynőjének lesz az ünnepe, szentmise reggel 7 órakor lesz. Október 8-án, szerdán Magyarok Nagyasszonyát ünnepeljük a szentmisét este 6 órakor tartjuk a Kálvária-Kápolnában.

Október 19-én Missziós vasárnap. Országos perselygyűjtés lesz a Missziók javára.

Október 26-án vasárnapra

virradóra állítjuk át az órákat a téli időszámításra.

A nagymarosi őszi ifjúsági találkozó október 4-én, szombaton lesz.

Ez történt

Temetések

30. Belencsák István (1955)

31. Hugyecz Ferencné Alaksa Erika (1958)

Keresztelések

25. Varga Zalán
(Varga Gyula-Majer Petra)

26. Szorcsik Csenge Zoé
(Szorcsik Máté Zsolt-Magyar Afrodita Mercédész)

Házasságot kötöttek

6. Laczó András-Farkas Gabriella Dóra

Szentmiseszándékok

Október

- 1. szerda -
- 2. csütörtök -
- 3. péntek -
- 4. szombat - Kristók Sándor, felesége Molnár Ilona, fiuk József, szüleik, élő és elhunyt hozzátartozók
- Halaj Ignác, felesége Kosztrihán Mária, fiuk Ignác és felesége, lányuk Margit és férje, élő és elhunyt hozzátartozók
- Szabó Kornél, Szabó Olivér, édesanyjuk Mák Brigitta 9. évforduló
- Szabó János, szüleik, Szabó Ignác, felesége Kosztrihán Emerencia, nagyszülei, élő és elhunyt családtagok
- Pálkás János, felesége Benyó Erzsébet, fiuk János, vejük Kakuja György, élő és elhunyt hozzátartozók
- 5. vasárnap -
- 6. hétfő -
- 7. kedd -
- 8. szerda -
- 9. csütörtök - Szabó János, felesége Kaba Erzsébet, szüleik, testvére és a Kaba család halottaiért
- 10. péntek -
- 11. szombat - Jamrik, Kordics és Márton család élő és elhunyt hozzátartozóiért
- Valent András 5. évforduló
- 12. vasárnap - Erdős János, szüleik, apósa és anyósa
- 13. hétfő -
- 14. kedd -
- 15. szerda -
- 16. csütörtök -
- 17. péntek -
- 18. szombat - Molnár János 20. évforduló, Kaba, Kristók és Molnár család élő és elhunyt hozzátartozóiért
- 19. vasárnap - Fábíán Jánosné Dósa Erzsébet, élő és elhunyt hozzátartozók
- 20. hétfő -
- 21. kedd -
- 22. szerda -
- 23. csütörtök -

- 24. péntek -
- 25. szombat - Kovács Ignác, testvére István, szülei, apósa, anyósa, Kovács és Bozsonyik család élő és elhunyt hozzátartozók
- Majer László, felesége Danázs Erzsébet, fiuk László, Majer és Danázs család élő és elhunyt hozzátartozói
- 26. vasárnap - Szabó János, felesége Kaba Erzsébet, szüleik, testvére és a Kaba család halottaiért
- 27. hétfő -
- 28. kedd -
- 29. szerda -
- 30. csütörtök - Zöllei István halálának 15. évfordulója alkalmából, a Zöllei és a Horváth család élő és elhunyt hozzátartozóiért
- 31. péntek -

Kis Szent Teréz Szent Pál korintusiaknak írt első levelén elmélkedve felfedezi saját hivatását, amit így foglal össze:

„Megértettem, hogy a szeretet magában foglalja az összes hivatásokat, hogy a szeretet a minden, hogy átfog minden időt és minden teret... egyszóval, hogy örökkévaló! És akkor túláradó, észvesztő örömben felkiáltottam: „Ó, Jézus, én Szerelmem... végre megtaláltam a hivatásomat... Az én hivatásom a Szeretet! ... Igen, megtaláltam helyemet az Egyházban, és ezt a helyet te adtad nekem, Istenem... Az én édesanyjának, **az Egyháznak a szívében én a szeretet leszek...** így minden leszek... így meg fog valósulni az álom!” (C'est la confiance 39. pont)

Szentmise
gitáros zenei szolgálattal
a Szent András plébániatemplomban 2025. október 12. vasárnap 9:30

Vadkerti Harangok

Az Érsek vadkerti Katolikus Egyházközség lapja

Felélős kiadó: **Máthé György plébános**

Email cím: **bartok.agi78@gmail.com**

Internet cím:

<https://www.ersekvadkert.vaciegyhazmegye.hu>

Nyomtatás: ZHORV Stúdió